

آواز دُهل

پژوهشی در تعالیم منتسب به

میرزا حسینعلی نوری معروف به بهاءالله

دفتر دوم

وحدت عالم انسانی

مسعود بسیطی، زهرا مرادی

نشر بهار فشان، تهران، ۱۳۹۱

فهرست

۹	تعلیم دوم: وحدت عالم انسانی
۱۱	مقدمه
۱۷	دیدگاه نخست: آیا وحدت عالم انسانی تعلیم جدیدی است؟
۲۱	دیدگاه دوم: آیا مؤسسان بهائیت، به وحدت عالم انسانی معتقد بودند؟
۲۲	روش برخورد با نژادهای مختلف
۲۹	روش برخورد با غیر بهاییان و منکرین
۳۸	روش برخورد با برادر
۴۴	روش برخورد با طردشدگان
۵۱	دیدگاه سوم: آیا اساساً این تعلیم، از نظر عقل و منطق صحیح است؟
۵۷	بخوانیم و بیاندیشیم!
۵۹	۱. آیا تعلیم وحدت عالم انسانی، جدید است؟
۶۰	۲. سیاهان آفریقای، گاو هستند یا انسان؟
۶۱	۳. آیا آفریقاییان حیوانات نامتمدن، وحشی و بی عقل هستند؟

۴. با ادب باشیم یا ناسزا بگوییم؟ ۶۲
۵. آیا ترک‌ها، قاتل، آدم‌خوار و سزاوار پاسخ‌های مضحک هستند؟ ۶۳
۶. آیا رحمت پروردگار شامل حال تمامی انسان‌هاست یا خیر؟ ۶۴
۷. معاشرت یا قطع رابطه؟ ۶۵
۸. همه میوه‌ی یک درختیم یا برخی سنگ ریزه‌ی بی ارزش‌اند؟ ۶۶
۹. همراهی یا طرد؟ ۶۷
۱۰. مهربانی یا عداوت؟ ۶۸
۱۱. مهربانی یا کُتک؟ ۶۹
۱۲. محبت یا عداوت (جدایی) ۷۰
۱۳. پناه خائنان باشیم یا با آنها ناهربان باشیم؟ ۷۱
۱۴. فحش بدهیم یا ندهیم؟ ۷۲
۱۵. لعنت بکنیم یا نکنیم؟ ۷۳
۱۶. با گریه، مهربان باشیم یا نباشیم؟ ۷۴
۱۷. آیا آنها که از بهائیت روی بر گردانده‌اند، حیوان هستند؟ ۷۵
۱۸. آیا هر کس بهاء‌الله را انکار کند، حرام زاده است؟ ۷۶
۱۹. مهربانی با ظالم یا تنبیه او؟ ۷۷
۲۰. محبت به مبغضان یا حرمت دیدار با آنها؟ ۷۸
- جمع‌بندی و نتیجه‌گیری ۸۱
- فهرست منابع ۸۲

تعالیم در این کتاب،
بر اساس سه دیدگاه بررسی می‌شود:

دیدگاه نخست:

آیا تعالیم بهایی،
گفته‌هایی کاملاً جدیدند؟

دیدگاه دوم:

آیا خود بهاییان و خصوصاً سران ایشان،
به این تعالیم عامل بوده‌اند؟

دیدگاه سوم:

آیا اساساً خود تعالیم، از نظر عقل و منطق،
تعالیم درستی می‌باشند؟

تعلیم دوم:
وحدت عالم انسانی

« ثانی تعلیم، وحدت عالم انسانی، جمیع خلق،
اغنام الهی (گوسفندان خدایی) و خدا شبان
مهربان، به جمیع اغنام (گوسفندان)، رأفت
کبری دارد و به هیچ وجه امتیازی نگذاشته.»

۱- احمدی، عباس (عبدالمهدی)، مذاهب، مقرر: مصطفی کردستان (نهمه) از سر فرج اله ذکی (الکردی)، ۱۳۴۰
ق. ج ۳، ص ۶۷.

بهاء الله می گوید:

"ای اهل عالم سرا پرده یگانگی بلند شد، به چشم بیگانگان یکدیگر را می بیند، همه بار یک دارید و برگ یک شاخسار".

همه، میوه‌ی یک درختیم و برگ یک شاخسار نباید به چشم بیگانه به هم نگاه کنیم.

عبدالبهاء می گوید:

"دوم تعلیم حضرت بهاء الله، وحدت عالم انسانی است. جمیع بشر، نوع انسانند. جمیع، بندگان الهی؛ جمیع را خدا خلق کرده. جمیع، اطفال الهی هستند. خدا کل را رزق میدهد؛ کل را می پروراند؛ به کل مهربان است؛ چرا ما نامهربان باشیم؟ ... نوع انسان جمعاً در ظل رحمت پروردگار است نهایت بعضی ناقص هستند باید اکمال گردند جاهل هستند باید تعلیم یابند مریض هستند باید معالجه شوند خوابنده باید بیدار گردند. طفل را نباید مبعوض داشت که چرا طفلی؟ باید او را تربیت نمود مریض را نباید مبعوض داشت که چرا ناخوشی؟ باید نهایت رحمت و محبت به او داشت. از این واضح شد که عداوت مابین ادیان باید بکلی محو گردد؛

۲- نوری، حسین علی {بهاء الله}. مجموعه الواح مبارکه. قاهره: مطبعه سعاده (ناشر محی الدین صبری کردی)، ۱۳۳۸ ق. (۱۹۲۰ م). ص ۲۵۶.

ظلم و اعتساف بر داشته شود و بالعکس نهایت الفت و محبت جاری گردد^۳

همگان را خدا آفریده و همه تحت رحمت پروردگاریم و از او رزق می گیریم. نباید با هم دشمنی کنیم، ادیان مختلف نیز باید دست از دشمنی با هم بردارند و الفت و محبت جاری شود.

به گفته‌ی شوقی افندی، محور همه‌ی تعالیم بهایی و هدف نهایی بهاییست، "وحدت عالم انسانی" است^۴.

عبدالیهاء از زبان بهاء الله چنین می گوید:

"وحدت عالم انسانی یعنی جمیع بشر، کل، شمول الطاف جلیل اکبرند. بندگان یک خداوندند و پرورده حضرت ربوبیت. رحمت شامل کل است و تاج انسانی زینت هر سری"^۵.

۳- افندی، عباس (عبدالیهاء)، خطابات، تهران: مؤسسه ملی مطبوعات امری، ۱۲۷۰، ج ۲، صص ۱۴۵ و ۱۴۶.

۴- "اصل وحدت عالم انسانی که محور جمیع تعالیم حضرت بهاء الله است" و "وحدت عالم انسانی که همانا مقصد اصلی و غائی ائین حضرت بهاء الله است": فتح اعظم، هونسمند، نقش جهانی بهایی (منتخباتی از آثار صادره از قلم حضرت ولی امر الله)، داندس کانادا: ابی نا، چاپ دوم، ۱۵۱۰ بدیع (۱۹۵۵ م)، صص ۵۷ و ۵۸ و ص ۴۹.

۵- افندی، عباس (عبدالیهاء)، خطابات، مصر: ناسر فرج الله دکی الکردی، ۱۳۴۰، ج ۱، ص ۳۱.

او می گوید:

"مقصود این است که حضرت بهاء الله اعلان وحدت عالم انسانی فرمود تا جمیع افراد بشر با هم برادر و خواهر و دختر و مادر و پسر و پدر باشند."

بهایان مدعی اند: همی مردم، مخلوق پروردگارند. رنگ، چهره و طرز ترکیب قیافه‌ی هیچ یک از افراد، میزان برتری ایشان بر هم نیست و نباید علت اختلاف و دشمنی باشد. درست مثل اختلاف رنگ و نوع در گل‌های یک گلستان که موجب رونق بوستان است.^۶ در ساحت قدس الهی، تُرک و فارس و سیاه و سفید، همه برابرند و هیچ یک بر دیگری رجحان ندارد.^۷ خدا به همه مهربان است، پس چرا ما نسبت به همه مهربان نباشیم؟

۶- افندی، عباس {عبدالبهاء}، خطابات، مصر: ناشر فرج الله ذکی الکردی، ۱۳۴۰ ق. ج ۱، ص ۱۵۴.

۷- "ملاحظه نمایند گل‌های حدائق هر چند مختلف النوع و متفاوت اللون و مختلف الصور و الاشکالند ولی چون از یک آب نوشند و از یک باد نشو و نما نمایند و از حرارت و ضیاء یک شمس پرورش نمایند آن تنوع و اختلاف سبب ازدیاد جلوه و رونق یکدیگر گردد اگر حدیقه‌ای را گل‌ها و ریاحین و شکوفه و اثمار و اوراق و اغصان و اشجار از یک نوع و یک لون و یک ترکیب و یک ترتیب باشد بهیچوجه لطافت و حلاوتی ندارد ولکن چون الوان و اوراق و ازهار و اثمار گوناگون باشد هر یکی سبب تزیین و جلوه سایر الوان گردد و حدیقه انیقه شود و در نهایت لطافت و طراوت و حلاوت جلوه نماید". افندی، شوقی، ظهور علی الهی، ترجمه نصرالله مودت، ایلینوی آمریکا: لجنة امور احیای ایرانی امریکایی (دار الانشاء محفل روحانی ملی بهائیان ایالات متحده)، چاپ سوم، ۱۹۸۹ م. ص ۱۱۵.

۸- "نزد خدا انگلیزی نیست فرنسوی نیست ترکی نیست فرسی نیست جمیع نزد خدا یکسانند": اشراق خاوری، عبدالحمید، پیام ملکوت، دهلی نو: مؤسسه ملی مطبوعات امری هند، ۱۹۸۶ م. حصص ۴۵ و ۴۶. (به نقل از عبدالبهاء)؛ و "خداوند امتیازی بین سفید و سیاه نمی‌گذارد اگر قلوب پاک و مقدس باشد هر دو نزد

پسندیده‌تر می‌بود پیش از بررسی این تعلیم از زوایای سه گانه، پاسخ سوالات زیر را از بنیادین دریافت می‌کردیم:

۱. مقصود واضح از وحدت عالم انسانی چیست؟ آیا وحدت عالم انسانی یعنی اینکه مردم با هر نژاد و مذهبی با هم خواهر و برادر و یکی باشند؟ یا اینکه مذهب و مرام همه بهائیت شود؟

۲. اگر مقصود از وحدت عالم انسانی این است که همه فارغ از مذهب و مسلک شان، با هم در صلح و صفا زندگی کنند، در آن صورت تکلیف شیعیان که بهاء الله امر فرموده بنیادین برای شان عذاب حتمی باشند، چه می‌شود؟

حقّ مقبول است خداوند نظر به لون یا جنس افراد ندارد. جمیع الزان نزد حق یکسان است خواه سفید خواه سیاه خواه زرد".

۹- جمیع بشر، نوع انسان اند، جمیع، بندگان الهی؛ جمیع را خدا خلق کرده، جمیع اطفال الهی هستند، خدا کل را رزق می‌دهد؛ کل را می‌پروراند؛ به کل مهربان است؛ چرا ما با مهربان باشیم؟

۱۰- بهاء الله، شیعیان را مشرک می‌داند و به بنیادین امر کرده بر مشرکین عذاب حتمی باشد: "العمراه حزب شیعه از مشرکین از قلم اعلی در صحیفه حمرا مذکور و مسطور".

۱۱- "انتم با احیاء الله کونوا سبحانه الفضل لمن آمن بالله و بآياته و عذاب المحتوم لمن كفر بالله و كان من المشركين" یعنی: ای احبابی خدا، ابر فضل باشید برای آن که به خدا و آیاتش ایمان آورده، و عذاب حتمی باشید برای کسی که به خدا کافر شده و از مشرکان است:

۳. اگر مقصود از وحدت عالم انسانی، این است که جهانیان، همه بهایی شوند، آن گاه تکلیف اداری این جامعه‌ی واحد بهایی چه خواهد شد؟ مگر نه اینکه هیچ بهایی عملی یا حتی زبانی اجازه‌ی ورود به مسائل سیاسی را ندارد؟

۴. آیا بهاییان، راهکار ویژه‌ای برای دست یابی به وحدت عالم انسانی دارند یا اینکه فقط می‌گویند وحدت عالم انسانی امر پسندیده‌ای است؟

اما از آنجا که پاسخی منطقی به این پرسش‌ها داده نشده، طبق روال بررسی تعالیم، از هر سه زاویه، "وحدت عالم انسانی" را مورد بررسی قرار می‌دهیم:

حسین علی {بهاءالله}. مجموعه الواح مبارکه. قاهره: مطبعه سعاده (ناشر محی الدین صبری کردی)، ۱۳۳۸ق. (۱۹۲۰ م). ص ۲۱۶.

۱۱- اصل عدم مداخله در امور سیاسی: "در گفتار و کردار از اغراض سیاسی ملت و سیاست حکومت خویش و از نقشه‌ها و برنامه‌های احزاب و دسته‌های سیاسی دوری جویند ... باید از هر انسابی به حزبی معین و از هر تحزب و تشبیبی وارسته گردند و از منازعات بیهوده و حساب‌های ناپسندیده رهائی جویند و از اغراض نفسانی که وجه جهان متحول را متغیر سازد پرهیز کنند": فتح اعظم، هوشمند. نظم جهانی، بهایی (منتخباتی از آثار صادره از قلم حضرت ولی امرالله). داندس کانادا: {بی نا}، چاپ دوم، ۱۵۱ بدیع (۱۹۵۵ م). صص ۸۶ و ۸۷؛ و "هر کس در امور سیاسی دخالت کند، بهایی نیست": اشراق خاوری، عبدالحمید. گنجینه حدود و احکام. {تهران}: مؤسسه ملی مطبوعات امری، چاپ سوم، ۱۲۸ بدیع. باب ۵۲ (در نهی از دخالت در سیاست)، ص ۳۳۶.